

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Io. Freinsheimii Commentarii in libros svperstites Q. Cvrtii Rvfi

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 3

urn:nbn:de:bsz:31-103771

Ceterum de variis remediis contra militum seditionem, accurate satis Forstnerus ad Tacit. 4, 2, 1.

NOTATOS QUOQUE) Raderus ex Acidalio, notatisque.

ARMATORUM) Quaedam edit. *armenorum*, & hanc lectionem probat Popma, sed non satis recte, lege *armatorum*, quod & confirmat Iustin. 12, 11, 8. *E tribunali in concionem armatam inermis ipse desiluit, & nemine prohibente tredecim correptis manus sua ipse ad supplicia duxit.* Loecenius.

NEC AVSOS) Forte, *nec assis*.

10, 3, 1. **NIHILO AVSOS GRaviorA)** Sic scribe. De cetero, sublata hic à Modio deinceps recte, quæ pro Curtianis diu se gesserant, etiam post iudicium Glareani: nec abest, quin paucula quædam auctoris absint & desint. Acidalius. Quem sequitur Raderus: sed & Aldus illa omisit. Nos ad vitandam confusio-nem alias orituram non reiecitimus, sed ut aliis locis supra, inclusimus vncis.

10, 3, 4. **OBEDIENTER AC PIE)** De Macedonibus sermo est. at de Persis acceperat Brisson.

10, 3, 10. **NUNC PRIMUM PROFITEOR)** Alii non nunc primum, sed negationem illam eiciendam alibi monueram: & iam video monuisse sic Acidalius, qui iure iuratur aliis id non animaduersum. Est autem profecta illa corruptio ab iis, qui sed absque non reperiri nefas existimarent: nec sentirent eam esse formam, qua Cic. ad Attic. 12, 24. *Occidimus, inquit, occidimus Attice, iam pridem nos quidem, sed nunc faciemus.* Nec longe abit Demetrius apud Liu. 40, 15, 8. *Nos hodie me primum frater accusat: sed hodie primum aperie.* Cyrus apud Xenoph. lib. 1. *nunc. Cooptavi vos equidem amici, non quod nunc primum vos probauerim, sed quod viderim vos inde vique à pueris ea quæ civitas nostra honesta censeat, studiose facere.*

DELECTVM IVNIORVM) Triginta Persarum millia Macedoni-cis armis disciplinaque institui iussit. Vide Plutarch. cap. 83. Diodor. 17, 108. Arrian. 7, 1, 25. Iustin. 12, 12, 4.

OBSEQUIVM AC PATIENTIA IMPERII) Satis hoc ostendit Brissonius lib. 2. de regno Pers. pag. 24.

10, 3, 12. **DARII FILLAM)** Diodor. 17, 107. *Susam profectus Statiram Darij filiam natæ maiorem sibi matrimonio iunxit: minorem vero Drypetim Hephestioni uxorem tradidit, amicorum etiam nobilissimis noni coniugij auctor fuit, & generosissimas Persarum virgines in matrimonium collocavit.* Adde Iustin 12, 10, 9. Plutarch. cap. 120. M. Paul. Venetus 1, 31: contractas eas nuptias scribit in ciuitate Balac. quam veterum Susa fuisse, ex eo conticit Reineccius. Cratero tum temporis Amestrin, Oxathrae fratris Darij filiam in matrimonium dedit; Diodor. 20, 109. quam Amastrinem vocat Arrian. 7, 1, 19. vbi de his nuptiis plura. Vide & Ælian. 8, 7. cum Athenæo 12, 9. Depingi eas curarunt Hispani in arcu suo triumphali, quem crexerunt inaugurationi Alberti & Isabellæ principum; initio huius sæculi, Antuerpiæ. Statuerat etiam homines multos ex Asia in Europam, & rursus ex Europa in Asiam transferre: ut per omnibus & necessitudines continentes orbis maximas concordia mutua & cognationis amicitia inter se desiniret. Diodor. 18, 4.

10, 3, 13. **GENITOS ESSE VOS MIHI)** Quia nunc in vnam veluti gentem coaluimus, gerite vos pro popularibus ciuibuscumque meis potius, quam pro extraneis: illorumque numero mihi haberi credite. Nihil huc pertinent liberi Macedonum ex captiuis geniti: quos frustra nituntur huc trahere.

10, 3, 14. **EIVSDEM IVRIS)** Vndecunque originem duxerint. c. ad decorem. de institut. Innocent. III. Epist. 9, 95. Bzou. Annal. Eccles. MCCVI, 2.

10, 3, 15. *HAC ORATIONE HABITA*) Recte hæc & sequentia, ad ea: *Quousque animo ius &c.* omittit Raderus. Est enim manifestum supplementum, quod tamen etiam cum auctore nostro pugnat. ille enim supra num. 4. ostendit ante concionem hanc interfecos fuisse seditiosos, aut potius contumaces illos: hoc supplementum vero affirmat postea demum id accidisse.

10, 4, 2. *MERGI IN AMNEM*) Quod hic externi moris suppli. eum, idem apud Liu. 1. 51. 12. nouum genus lethi vocatur. de Turno Herdonio: *vt indicta caussa, nouo genere lethi, deiectus ad caput aquæ Ferentinae, crase superne iniecta, saxilique congestis, mergitur.* Apud Germanos olim ignauos, & inbellis, & corpore infames eorum ac palude, iniecta insuper crase, mergebant. Tacit. Germ. 12, 2. Vnde fortassis manauit hodieque receptus mos, meretrices in amnes mergendi, quem tantopere mirabantur in Concilio Basili. Italici proceres. Sic & Amulius Romulum Remumque spurios in profluentem abici iussit. Flor. 1, 1, 2. Ad ignatiam vero sic punitam alludere videantur Hippomedontis verba apud Statium 9, 506. relata supra ad 3, 5, 5. non in acie saltem.

10, 4, 4. *POSTQUAM VERO COGNITVM EST*) Omnia hinc ad finem vsque capitis inserta sunt ab alio quodam, qui lacunam hanc sic expleuit. absunt ab antiquioribus exemplaribus, & Radero. Nos quia historię non nihil lucis addunt; reliquimus: insignita tamen notis supplementi, vnicisque inclusa: ne deinceps fallant viros doctos etiam pro Curtianis.

PERSIS DVCATVS DATVS) Sic apud Tacit. 1, 41, 5. seditiosos milites nihil æque flexit quam inuidia in Treuiros: quorum fidem suæ præferri indignabantur.

10, 4, 7. *PRIORES IN THEATRO SEDES*) Quo exemplo Augustus etiam milites à plebe discretos habuit. apud Sueton. 44, 3. Scaliger poët. 1, 21. Adde Tacit. 6, 3, 1.

CORONATOSQUE SEDERE) Περικλῆος ἐν ἀγορῇ vocat Strabo pr. lib. XIV. Paschalius de coron. 8, 4. ostendit in triumphis non ipsum tantum Imp. sed & milites coronatos fuisse.

10, 4, 8. *DEFVNCTORVM LIBEROS*) Atheniensibus lex erat, vt liberi eorum qui pro patria cecidissent, publice educarentur. Cuius meminerunt Plauto extremo Menexeno: Thucydides 2, 8, 62. & Aristides Panathenaico. Qua in re dignum visum cap. 56. centur. 2. Subiciu. Cameratii, quod pene totum exscriberem. Præ ceteris autem Veneti longissimi temporis recepta obseruatione, non tam grati, quam liberales & misericordis ita erga patres sunt, vt etiam in liberos eorum, ea liberalitas propagetur, qui vel in roga, vel sago, patriæ vilem operam præstiterunt. Non solum enim stipendia & salaria parentum defunctorum filiis superstitiibus, veluti hereditario iure conferuntur: sed etiam filia nubiles ex filio honorifice viuunt, vt studium & cupiditas inseruiendæ, & etiam moriendæ pro patria & rep. spe recompensationis, cesu stimulis exacuatur. Hoc etiam regibus Castilia consuetum fuit; ita enim Franciscus Ximenius Cardinalis & prorex Hispania, scribit ad Carolum V. Cesarem, quum filium alicuius de regno bene meriti in præfecturam parentis defuncti substiuisset. inter alia Regum nostrorum, eam semper consuetudinem memorabilem fuisse constat, vt quæ in dictis factis beneficia parentes meruissent, ea quoque illis decedentibus, ad eorum filios transferrentur, præsertim si dum regi seruirent, morerentur. Nam ita homines alacriores ad munera commissa fidelius obeunda reduntur, si sua quoque virtutis præmia ad liberos esse transferenda intellexerint, quos naturali quodam affectu quam maxime ornatos & proreptos cupiunt. Id ipsum obseruauit ante plusculos annos fortissimus & bellicosissimus Rex Polonia Stephanus, postquam Lihoniæ Mosco extorsisset. Ita enim de eo